

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Oecolampadivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

COLLATIO XXXVII.

prædicans induxerat. Igitur peto ut secundum gratiosorum dominorum nos
 strorum mandatum scripturas inducatis contra missam, quas si non
 adportabitis, neque ego respondebo uobis, sicut ei qui in harenam
 dimicaturus non est dispositus. At si dumtaxat manere uolueritis
 erga prædicatis Bernensium inductionem, in nomine domini, cir-
 ca sua inducta ego conclusi, potestis & uos ibi permanere.

D. OECOLAMPADIVS.

Quum Dominus Eckij dicta soluentem, adhuc perstat dictum ad He-
 braeos, super quo non heremus proterue, sed cum timore
 domini inducimur. De iuge sacrificio Danielis iuxta pri-
 mas literas completum est sub Machabæis, quoniam Antiochus tantam
 persecutionem prius suscitauerat, quoniam Antiochus figura erat anti-
 christi, sicut & iuge sacrificium apud Iudæos figura erat spiritu-
 alis sacrificij, de quo ibi mentio facta est, quod in paruo fidelium
 numero cessare reputabitur, sed est obnubilatum dictum. Ad secundum
 ubi dixi sacrificium siue meritum Christi non essent sufficietia mihi
 respondendo sic obuius uenit, quod scilicet nos oporteat par-
 ticipes facere per sacramenta & opera, formosum exemplum du-
 cens de bonis speciebus ex apotheca. Dico nos participes fieri
 debere per fidem, in eiusmodi merito, quæ in nobis potest esse
 ut opera adferat, sed in missa cõtestamur nos habere talẽ fidẽ,
 qui enim absque tali fide sacramenta percipet, iudicium sibi mandu-
 caret & biberet, sicut Paulus dicit. Neque nos dicimus talẽ nu-
 dam memoriã passionis Christi in coena domini esse, uel in Chris-
 tiana missa, sicut in aliquo pascali spectaculo. Dominus inquit met
 per suã institutionem & usum madauit, quod in pascalibus non
 est factum spectaculis uel imaginibus, non parui æstimabimus
 quæ nobis dominus tam serio præcepit. Ultra huius dicti causa, hoc
 facite in meã cõmemorationẽ, hoc Paulus clare exposuit, &
 uerbula facite in meã cõmemorationẽ, simul pertinet uel col-
 ligant, quicquid hoc uerbulum facere oblationem significare debet,
 oporteret adhuc aliud uerbum adiungi, sicut stat Leuit. xxiiij, ibi
 adhuc unum habet uerbum, adponit sic sonans, facietis hircum
 lehatc

CONCLUSIO SECVNDA.

Iehato, hoc est oblationē pro peccato, & non tamponit solū
& nude. Neq; scđa exceptio pbata est, ubi fatef euangelistas
dicere de fine agni pascalis quondā oblatis, ideoq; & oportet
sacramentū offerri. Iuxtaq; dicit, hoc se die dñico obtinuisse
seu deuicisse, quod in notatis reperiet. Dico Christū in cruce
dixisse cōsumatū est, ut inde figura cessaret, cōpleuitq; Chri-
stus figurā in cruce, & non in sacramēto, ideoq; & ipse in cru-
ce etiā oblatio fuit. Circa hoc etiā uerū est esum agni pascalis,
ob memoriā Iudæis mandatū esse, quo in gratiarū actione re-
cordarent liberationis eorū a Pharaone Aegyptiorū rege, si-
cut & nos circa sacramēta deo gratias agere debemus, quod
a diabolo liberati sumus, peccato & morte, per mortem Ihesu
Christi. Quod autē Melchisedeq inducit etiā horū sacramen-
torū figurā esse eo credēs sacrificiū probare, bene quidē uerū
est, Melchisedeq Abrahæ panē & uinū ptulisse, dum a cede
reuerteret, deuictis hostib², ob id tamen non dicit obtulisse,
nouit bene D. Eckius quō in hebræo habet. At in illo sacer-
dos erat adportans Christianā oblationē, dū deū laudabat &
dixit. Benedictus Abraham deo excelfo, qui creauit cœlū &
terram. Ultimo expōtat græcū uerbulū ex Actis apostolorū
cap. xiiij. liturgundon, quod uult sacrificio deseruire, quū il-
lud antiquā translatio nō ita exponat. Tum quod huius uer-
buli uirtus nihil cogat, sed significat diligēter inseruire, sicut
& ad Ro. xiiij. secularis potestas nominatur, liturgiton quod
est frequenter siue diligēter deo seruire. Ad Philip. ij. ca. stat
hoc uerbū liturgia tis piteos, hoc est iuge dei seruitiū fidei ue-
stræ. Etiā ad Ro. xv. inuenit, quare neq; hic apte loquit. Itē
argumēti ratione ex parte offerētis, nunq; ad sophisticandū
me diligentē adhibui, nec ibi apud æquū lectorē reperiet, oīs
sermo ponderādus est, prout inducit. Nemo em̄ negat Chri-
stum nobiliorē Mariā, quæ Christū gestauit. Hoc autē sequit
corpus uirginis Mariæ fortius & aptius fuisse quā nobile cor-
pusculū Christi Ihesu, quod tunc sua diuina uirtus ostendere

COLLATIO XXXVII.

noluit. Sic & asinus cū sua fortitudine, debilitati corpis Christi, ut fortior deferuire debuit. Ad calcē uero quod de oblatione Christi Ihesu dicit, quod etiā hūana uoluntas suā carnem obtulerit, nō cōtradico, & ad hoc sequit̄ deitatē & animā nobiliorē esse corpore. Hic iam notū est me nullis uti sēphismatibus. Ad prophetiā respondendo ad dicta prophetiā Malachia ibi iij. cap. habet, adhuc meū hesternū dictū quod extendatur ad oblatiōes iustitiā, omnes tenere iubemur pro magna uenefatiōe hoc sacerdotiū, etiā si iuxta mendicaremus, a deo em̄ hic est, solisq; dei filijs concedit̄, exterius uero ministeriū ceremoniarū sacerdotij, saepe etiā reperit̄ apud damnatos homines, uel apud filios irā, quod iterū non eā ob causam loq̄t̄ ut sacerdotes reddā odiosos, alioqui in eodē spiritus sanctus ueniret inculpādus, qui etiā multa eiusmodi dicta in sacris literis dedit non necessario dicēda. Et quod de Melchisedeq̄ illic dixerā, petit doctor ut eos esse sinā sacerdotes Melchisedeq̄, hoc illis ex corde optarim, ut uerū Melchisedeq̄ Ihesum Christū imiten̄, qui nō ex tribu Leui nasci uoluit, & nihil illis in ceremonijs a Christo mandatis peribit, si dei uerbū eos alia doceret, & ego quoq; laudarē illa. Deuenio ad dictū Malachia i. cap. ubi dicit̄ quod in omni loco offerret̄ oblatio mun-
da, & hoc dictū per Paulū expono ad Ro. xv. quū dicit̄ quod minister Christi esse debeat inter gentes ad offerendū Euangeliū dei, ut & ipsi gentes oblatio fiat deo accepta sanctificati per spiritū sanctum. Hęc uera est oblatio quā sacerdotes deo offerre debēt, si ueri fuerint sacerdotes, ut hoīes bestialiter ui-
uentes, & similes brutis & irrationabilib⁹ animalib⁹ per salu-
tiferū dei uerbū ad deū ducāt, ut oēs incēsum fierēt sacrificiū, nouāq; Christianā uitā ducerent, qđ etiā per panē significat, sicut ad Cor. x. habet. Nunc aut̄ ridiculū erit corā deo signis dūtaxat uti, aut in lingua non intelligibili corā populo agere, & sinere decidere uerā dei doctrinā. Hoc erat qđ ppheta Malachias ex p̄cepto Dei iudais exprobrarat, quod panes &
agnos

CONCLUSIO SECVNDA.

agnos offerret maculatos & oblationes cæcas, & qd' in grege uilius erat, non qd' magnope deus curet, uel de uaccis uel uittulis, ut habet Esa. i. sed in animab² hominū. Ideoq; & dicit, qd' post in omni loco offerret oblatio munda, prius dixerat uocationē Christianæ cōmunitatis, quæ se Christo offerri & exhibet, sicut prius ipse se met obtulit, hæc p nūc respōdisse uolo.

D. ECKIUS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Breuius quo fieri potest, quia D. Oecolampadius dicit uerba Pauli ad Heb. adhuc stare. Ita dico & stabunt in perpetuū, sed nouus falsus intellectus, deo uolente, pstratus est, de quo me ad notarios scripta remitto. Et quū Danielis prophetiā induxerā, contra prædicantē Berneñ. qui mihi non satisfecit, nouā dñs meus doctor adportat solutionē, prophetiā dicēs iuxta literā intelligi de iuge sacrificio Iudæorū, quod sub Antiocho depositū fuerat. Hoc est (opinor) scripturas dilacerare, hanc namq; prophetiā dilectus dñs noster Christus inducit ut adhuc implendā, quō ergo sub rege Antiocho pri^o centū annis potest impleta fuisse. Credo equidē Christū uera dixisse, ergo & uestra expositio annihilabit. Non accepto illud quum parti aduersæ scripturæ quædā inducunt, dicūt tenebrosas & obnubilatas esse, quod aut ipsi adferunt totū & lucidū atq; clarum, ipsi met hoc dicunt. Ultra quod fidē ait nos facere participes oblationis Christi, diuus Iacobus dicit. Nā & demones credunt, in ecclesia melior diuisio meriti Christi est per sancta sacramenta & bona opera, sed hoc aliā cōcerneret materiā iam non expediendā. Doctor mihi admittit, quod in missa nō sit nuda memoria, sed adhuc sacrificiū recognoscere nō uult, & tñ nullas cōtra illud inducit scripturas, quā ut sanctos doctores abducere tentat, quod possessionis missæ incerti essemus. Breuiter quū mihi imponit cōcludere, heri aliquos sanctos martyres & doctores enumerauī, qui in opinione sunt catholica ecclesiæ. Et si dñs meus doctor opinaret unū uel plures esse